Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1901. Wydano i rozesłano dnia 2. sierpnia 1901. Część IX.

Nr. 54.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie z dnia 10. czerwca 1901 L. 61.769, dotyczące uregulowania biegu linii akcyzowej król. stoł. miasta Lwowa, między rogatką Gródecką i Janowską, tudzież przesunięcia tej linii poza nową rzeźnię miejską we Lwowie.

Na podstawie reskryptów c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 7. stycznia 1891 L. 45.126 z r. 1890 i z dnia 16. kwietnia 1901 L. 23.703, którymi zezwolono na przesunięcie rogatki Janowskiej i wcielono terytoryum nowej rzeźni miejskiej w obręb akcyzowy miasta Lwowa, ustanawia się bieg linii akcyzowej we Lwowie w sposób następujący:

Od rogatki Gródeckiej biegnie linia akcyzowa wzdłuż ulicy „Podkolejowej“ do południowego krańca Czerniowieckiego dworca kolejowego (budka strażnicza Nr. 20), następnie wzdłuż południowego krańca terytoryum kolejowego aż do mostu kolejowego przy „Lewandówce“, potem w północno-zachodnim kierunku obok granicy terytoryum kolejowego wzdłuż ulicy (budka strażnicza Nr. 21 słup graniczny Nr. 29) aż do mostu prowadzącego z ulicy Janowskiej na miejsce musztry (słup graniczny Nr. 30 budka strażnicza Nr. 22).

Od tego mostu biegnie linia wzdłuż krańca terytoryum kolejowego w kierunku ku północy aż do południowego kątu parceli gruntowej 7511 (słup graniczny Nr. 31) przecina obok rogatki Janowskiej ulicę Janowską (słup graniczny Nr. 32) i biegnie potem w kierunku północno-wschodnim obok fabryki Domaszewicza i Lewińskiego wzdłuż gruntów fundacyi Skarbkowskiej i Frydrychówki z jednej strony i ogrodzenia chrześciańskiego cmentarza i muru izraelickiego cmentarza drugiej strony i styka się tutaj z dawną linią akcyzową (słup graniczny Nr. 33), która biegnie zewnątrz Kortumówki ku rogatce Kleparowskiej.

Od rogatki Żółkiewskiej biegnie linia akcyzowa wzdłuż realności 335$^3/_4$ i równocześnie wzdłuż granicy miasta Lwowa i przyległej gminy Zniesienie w kierunku rowu aż do ulicy Adamowej (słup graniczny Nr. 48).

Ztąd począwszy zmienia nowa linia prosty kierunek ku północy (budka strażnicza Nr. 32) zwraca się ku wschodowi i biegnie wzdłuż granicy miasta Lwowa obok parcel gruntowych 5424 i 5423/2 (słup graniczny Nr. 47) tutaj zwraca się znowu ku północy i zmierza na granicy wymienionych parcel (budka strażnicza Nr. 31 słup graniczny Nr. 46) ku północy, biegnie następnie w kierunku północno-zachodnim wzdłuż parceli katastralnej 5425/1 (słup graniczny Nr. 45 budka strażnicza Nr. 30) aż do punktu, gdzie ta parcela z parcelą 5364 się styka.

Tutaj łamie się i zwraca ku południowi wzdłuż granicy wymienionych parcel i prowadzi w prostym kierunku do dotychczasowej linii akcyzowej aż do parceli 5429 (słup graniczny Nr. 44) skąd znowu zwraca się ku północy i przybiera dotychczasowy kierunek.

Lwów, dnia 10. czerwca 1901.

Korytowski w. r.

Nr. 55.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 7. czerwca 1901 L. 35.289, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Jarosławia na dalszy pobór opłaty gminnej od piwa.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem na mocy §. 87. ustawy gminnej z dnia 13. marca 1889 Dz. ust. i rozp. kr. Nr. 24. i za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie wyrażoną w piśmie z dnia 21. maja 1901 L. 52.630, zezwala gminie miasta Jarosławia na dalszy pobór przyzwolonej jej ustawą z dnia 21. maja 1895 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 47. opłaty gminnej od piwa w wysokości 2 K 40 h od jednego hektolitra, a to pod warunkami w ustawie tej postanowionymi na przeciąg sześciu lat, t. j. od 1. stycznia 1902 do końca roku 1907.

Lwów, dnia 7. czerwca 1901.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 56.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 13. czerwca 1901 L. 37.558, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Peczeniżyn na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, miodu, wiśniaku i maliniaku.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zezwala na mocy §. 83. ustawy z dnia 3. lipca 1896 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 51. za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, gminie Peczeniżyn na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, miodu, wiśniaku i maliniaku przez lat 6 od dnia 1. czerwca 1901 r. począwszy, pod warunkami oznaczonymi w ustawie krajowej z dnia 5. kwietnia 1889 r. Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 36., jednak z tem zastrzeżeniem, że wysokość tych opłat wynosić będzie:

a) od litra okowity 6 h;

b) od litra szumówki (do 20 stopni) 4 h;

c) od litra słodzonych napojów t. j. rumu, araku, śliwowicy, rozolisu, likieru, ponczowej esencyi i t. d. 3 h;

d) od litra wiśniaku, maliniaku 20 h:

e) od hektolitra miodu 3 K 74 h;

tudzież że gmina stosownie do deklaracyi Zwierzchności gminnej w Peczeniżynie z dnia 4. lutego 1901 r. L. 77 co do wydzierżawienia prawa tego poboru porozumie się z c. k. Dyrekcyą funduszu propinacyjnego, względnie z dotyczącym jej dzierżawcą.

Lwów, dnia 13. czerwca 1901.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 57.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 13. czerwca 1901 L. 37.557, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Jasła na pobór 100% dodatku do podatku spożywczego od mięsa.

Na mocy ustawy z dnia 13. marca 1889 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 24. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Jasła na pobór stuprocentowego (100%) dodatku do podatku spożywczego od mięsa na przeciąg lat pięciu od roku 1901 począwszy, z zastrzeżeniem, że dodatkowy pobór tego dodatku za czas przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia nie jest dozwolony.

Lwów, dnia 13. czerwca 1901.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 58.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 31. maja 1901 L. 35.277, w przedmiocie przedłużenia gminie miasta Jarosławia koncesyi do pobierania myta kopytkowego na przeciąg dalszych lat trzech.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. ust. kr. Nr. 43. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie gminie miasta Jarosławia udzielonej ustawą z dnia 1. maja 1895 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 42. koncesyi do pobierania myta kopytkowego na dalszy przeciąg lat trzech, pod warunkami dotąd obowiązującemi, mianowicie:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, przedłuża się gminie miasta Jarosławia na przeciąg dalszych lat trzech prawo do pobierania myta kopytkowego pod warunkami zawartemi w ustawie z dnia 1. maja 1895 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 42, z zastrzeżeniem, że zamiast powołanych w tejże ustawie postanowień ustawy drogowej z dnia 7. lipca 1885 Dz ust. i rozp. kraj. Nr. 39. i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 24. września 1886 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 80. zastosowane być mają analogiczne postanowienia ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 43. i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 20. grudnia 1897 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 72.

Art. II.

Gmina miasta Jarosławia pobierać ma myto kopytkowe na następujących sześciu do miasta prowadzących drogach:

1. na gościńcu rządowym od strony Przeworska:
2. na gościńcu rządowym od strony Radymna;
3. na drodze krajowej Jarosławsko-Bełzkiej za mostem na Sanie;
4. na drodze powiatowej Jarosław-Hucisko przed drogą do Pawłosiowa wiodącą;
5. na drodze Pełkińskiej przed karczmą Langsama;
6. na drodze gminnej prowadzącej przez Szwarzmanówkę na przedmieście Misztale.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego pobierać należy raz tylko przy wstępie do miasta, a to według następującego wymiaru:

1. od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;
2. od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;
3. od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego, lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty myta kopytkowego.

Art. IV.

Przy poborze myta kopytkowego mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych, lub o zniżeniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle i w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyj mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile preliminowane na ten rok roboty z funduszu poboru myta kopytkowego, oraz z innych zasobów ustawą drogową i regulaminem drogowym wskazanych, uskutecznione zostały i czy cały dochód, który z tych źródeł wpłynął do miejscowego funduszu dróg gminnych, był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego wykonuje Wydział powiatowy, a względnie Wydział krajowy w myśl §. 35. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 43., przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy pobierającej myto kopytkowe.

Art. X.

Gdyby gmina pobierająca myto kopytkowe wymienionych w tem rozporządzeniu warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe wskazane ustawą drogową z dnia 5. lipca 1897 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 43. i wykonawczym regulaminem drogowym z dnia 20. grudnia 1897 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 72.

Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie lub używały w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych ulic, placów i dróg, niemniej też funduszów w myśl postanowień §. 38. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III. poszczególnionych, to jest opłatą myta kopytkowego objętych, gmina pobierająca myto kopytkowe nie będzie pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

We Lwowie, dnia 31. maja 1901.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 59.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie z dnia 21. czerwca 1901 L. 70.190, o przedkładaniu deklaracyi do powszechnego podatku zarobkowego na okres wymiarowy 1902/1903.

W myśl §. 39. ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych, względnie artykułu 18. rozporządzenia wykonawczego do działu I. tejże ustawy, wyznacza c. k. krajowa Dyrekcya skarbu do przedkładania deklaracyi do powszechnego podatku zarobkowego na okres wymiarowy 1902/1903 termin od 10. lipca do 10. sierpnia 1901.

Do opłaty powszechnego podatku zarobkowego, a tem samem do przedkładania dotyczących deklaracyi, obowiązani są wszyscy trudniący się w krajach reprezentowanych w Radzie państwa jakiemkolwiek przedsiębiorstwem lub zajęciem na zysk obliczonem.

O rozpoczęciu każdego nowego przedsiębiorstwa lub zatrudnienia należy donieść kompetentnej władzy podatkowej przed lub najpóźniej w dniu rozpoczęcia lub przedłożyć w tym terminie przepisaną deklaracyę do powszechnego podatku zarobkowego, które zastąpi w tym razie owe doniesienie.

W razie nieprzedłożenia deklaracyi w należytym terminie czy to co do przedsiębiorstw już istniejących, czy też co do przedsiębiorstw nowo powstających, może komisya podatku zarobkowego, względnie władza podatkowa pierwszej instancyi wymierzyć podatek zarobkowy z urzędu, albo też zniewolić kontrybuenta karami porządkowemi do przedłożenia deklaracyi.

Co do przemysłów domokrążnych i wędrownych określonych bliżej w §§. 78. i 82. ustawy, przedkładać należy deklaracye właściwej władzy podatkowej przed doręczeniem wydanego przez władzę polityczną pozwolenia na wykonywanie odnośnego przemysłu.

Wspomniane wyżej deklaracye zeznawać należy zgodnie z prawdą wedle najlepszej wiedzy i sumienia; podawać je można pisemnie na przepisanych drukach, albo też ustnie do protokołu u właściwych władz podatkowych.

W razie wniesienia pisemnej deklaracyi obowiązani są kontrybuenci wypełniać jak najdokładniej wszystkie rubryki odnośnego formularza.

Ścisłe dopełnienie tego obowiązku wskazanem jest w pierwszym rzędzie we własnym interesie kontrybuentów.

Druków na deklaracyę udzielać będą władze stronom interesowanym na żądanie bezpłatnie wraz z osobnemi odbitkami objaśnień o sporządzeniu deklaracyi, do których to objaśnień ściśle zastosować się należy.

Do odbierania deklaracyi powołane są w miastach Lwowie i Krakowie c. k. Administracye podatków, zaś w powiatach c. k. Starostwa.

Władze te mogą jednak delegować do odbierania deklaracyi urzędy podatkowe w ich okręgu się znajdujące.

Kontrybuenci, którzy chcą złożyć deklaracyę ustnie, powinni we własnym interesie dla uniknięcia późniejszego natłoku i straty czasu uskutecznić to jak najrychlej.

Dla uniknięcia tych ewentualności niemiłych zarówno dla stron jak dla władz, upoważniono władze podatkowe do wyznaczenia w miarę potrzeby kontrybuentom odpowiednich terminów do ustnego zeznawania deklaracyi.

Gdyby przeto zarządzenia takie nastąpiły, zechcą strony interesowane we własnym interesie do zarządzeń tych jak najściślej się zastosować.

Lwów, dnia 21. czerwca 1901.

Korytowski w. r.